

Exposició: **BERNAR VENET**
IVAM Institut Valencià d'Art Modern
18 maig - 11 juliol 2010

Comissària: Barbara Rose

Patrocina:

La primera exposició que un museu espanyol dedica a Bernar Venet reuneix al voltant de 53 obres en una selecció representativa de l'obra conceptual que Bernar Venet ha desenvolupat en distints períodes de la seua trajectòria artística. Caracteritzades per l'ús de materials pobres, de nous mitjans com el vídeo, la gravació sonora i la fotografia per a documentar *performances* i accions i l'adveniment del circumstancial fora de control, van ser algunes de les formes d'art desenvolupades per Bernar Venet. Obres com a *Performance dans els détritius (Performance en el fem)* de 1961, *Bigòrnia de Charbon (Muntçó de carbó)* de 1963 o la seua sèrie *Relief Cartó* de 1963-65 es van caracteritzar per l'eliminació de trets com el color, la forma, etc., que tradicionalment s'havien associat al plaer estètic de l'obra d'art.

El catàleg de l'exposició, que resulta ser la primera monografia editada a Espanya sobre aquest artista reproduceix, a més de les obres exposades, una àmplia documentació gràfica de les seues creacions i conté textos de Consuelo Císcar, Bàrbara Rose, Thierry Lenain i Thomas MacEvilley.

Bernar Venet, (Saint-Auban 1941). Nascut al si d'una família de classe treballadora, als 17 anys es va traslladar a Niça on va treballar com a

escenògraf en l'Òpera, i va iniciar la seua carrera artística en un ambient marcat per l'Europa de la postguerra, quan s'estava produïnt una redefinició de l'art. Entre els diversos moviments avantguardistes van sorgir grups com el Nou Realisme de París, també conegut com *neo-dadá*, que es va forjar entorn a Pierre Restany, amb artistes com Yves Klein, Armen, Martial Raysse, Ben Vautier i Cèsar, del que sorgiria la que es va anomenar École de Nice (Escola de Niça)

Va ser a través de Ben Vautier, com Venet va contactar amb els artistes Fluxus George Maciunas, Robert Filliou i George Brecht, i el mateix Ben li va presentar els artistes d'avantguarda de l'Escola de Niça, grup que desafiava l'abstracció practicada a París i que tenia entre els seus objectius la desmitificació de l'art i del paper de l'artista, i que va desenvolupar un enfocament constructiu que propugnava l'art com a activitat d'utilitat social.

Durant el període de 1961 a 1963, la seua capacitat d'abstracció intel·lectual i el seu interès per l'experimentació, van orientar a Venet cap a l'art conceptual. Aproximant-se als artistes que cultivaven el blanc i negre més auster, va exposar unes teles i cartrons recoberts de quitrà, en aquesta època va afirmar "*el negre és el rebuig d'una comunicació fàcil*". Les primeres obres de Venet més enllà dels límits de representació van evolucionar fins una fase en què la densa substància negra s'aplicava a trossos doblegats de cartons que havien sigut prèviament rebutjats.

També durant aquest període va iniciar la producció d'escultures sense forma específica. *Bigòrnia de Charbon (Muntó de carbó)*, 1963, va ser l'obra de va alliberar a Venet de les limitacions amb què s'havia trobat en els seus inicis. Des d'aleshores l'art conceptual ha estat present en l'obra de Bernar Venet tant en les seues pintures de paret, amb les seues equacions o elements abstractes fixats per fórmules matemàtiques, com en les seues *performances*, com *Return*, manifestacions que expressen diferents aspectes de l'interès que l'artista va desenvolupar cap a la matemàtica.

En 1966 Bernar Venet va viatjar a Nova York per primera vegada on, poc després, s'instal·laria definitivament. En aquesta ciutat va investigar el període conceptual i *postminimal* conegut per la "desmaterialització" de l'objecte, i va contemplar l'obra d'altres artistes minimalistes, com Donald Judd, Donen Flavin, Carl Andre i Sol LeWitt, que cultivaven la inexpresivitat industrial, i rebutjaven les implicacions profundes en favor d'una superfície percebuda i present. Venet adopta la decisió de basar el seu art en les lleis impersonals de la física i les matemàtiques en un intent d'alliberar l'art dels elements dissenyats de les composicions formals, dins d'eixe esperit, va desenvolupar *Tubes* de 1963, tot i que aquest treball estava orientat a l'estudi de la relació entre els elements escultòrics i pictòrics en el context de les teories del semiòleg francès Jacques Bertin.

De 1971 a 1976, va interrompre les seues pràctiques artístiques i va tornar a França per a dedicar-se a la tasca docent com a professor de teoria de l'art en la Sorbona, i a l'escriptura. Després d'aquest període va tornar a la seua

activitat creativa treballant sobre tela i posteriorment en relleus sobre fusta, que donarien pas a la seua obra escultòrica.

Al setembre de 1976, va donar per finalitzat el seu període de reflexió i autoinvestigació i cansat de la inactivitat, Venet va decidir reprendre la pràctica artística i tornar a Nova York. En el seu nou estudi, va dissenyar uns mobles i va encarregar la seua fabricació en acer. Esta primera experiència en la fabricació d'acer a gran escala, marcaria el punt de partida de la seua escultura tridimensional. Aquelles formes d'acer sense ornaments geomètrics, sorgits d'una necessitat pràctica, poden considerar-se com les seues primeres escultures a gran escala.

En tornar a Nova York, Venet es va integrar en l'escena artística de la ciutat, i va participar en exposicions col·lectives a les galeries de Leo Castelli i Paula Cooper junt amb els principals artistes americans de *minimal* i *conceptual*. A més també va cultivar disciplines com la *performance*, la fotografia, la poesia, la música, la coreografia i el disseny d'obres de teatre.

En 1979 va començar a desenvolupar escultures d'acer compostades per dos arcs i una sèrie de relleus en fusta, que evolucionarien a les escultures en tres dimensions. En esta transició de la fusta a l'acer, un nou element va entrar en el seu repertori: les "línies indeterminades", que va definir com a formes lineals que s'aparten de la regularitat sense respondre a cap pla preconcebut, sinó que prenen forma en la interacció de l'artista amb el seu material.

A partir de 1983, va realitzar en acer COR-TEN unes estructures basades en aquestes "línies indeterminades", que va instal·lar en diversos espais urbans i col·leccions públiques de ciutats com Niça, París, Berlín, Tòquio, Estrasburg, Pequín, Austin, San Francisco, Musée de Grenoble. Bernar Venet tindrà exposicions l'any que ve en Règia di Caserta, a Nàpols, i a Versalles.

En 2001 va reprendre un antic projecte que encara no havia aconseguit dur a terme: l'autoretrat a partir d'un examen mèdic tomografiat, un projecte que s'allunya de la percepció subjectiva. Al mateix temps va reactivar una sèrie de pintures dels anys 60 basades en fórmules i equacions matemàtiques. A continuació sorgeixen les seues *saturacions*, obres en què es superposen nombroses equacions fins a fer impossible la seua lectura. Un concepte que ha desenvolupat també, tant en la seua activitat fotogràfica o sonora, com a les seues *performances*.

La seua producció escultòrica recent basada en les "línies indeterminades" subratlla la seua polarització cap al desordre, la complexitat i la indeterminació. Des de 2007 les seues obres s'han exposat a Nova York, Shanghai i Bordeus.